

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Nr 200/477/14/DP/KT

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2014 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA PRAWNA NR 1

Nr

29475/DP

30.04.2014

**PODSEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPORTU I
TURYSTYKI**

Pani Katarzyna SOBIERAJSKA

Szanowna Pani Minister,

W związku z nadesłanym przez Panią Minister, przy piśmie DP-WPL/0201/6/2014/1 z dnia 15 kwietnia br. *projektem rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego* - uprzejmie przedstawiam propozycje resortu obrony narodowej:

1. Zasadnym wydaje się zdefiniowanie w przedstawionym projekcie pojęcie „stowarzyszenie przewodników górskich”;
2. W rozdziale 2, w § 4 ust. 2 pkt 2 - lepszym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie warunku 5 - letniego stażu w przewodnictwie w przypadku ubiegania się o uprawnienia II klasy, gdyż warunek co najmniej 30 dniowego prowadzenia wycieczek w klasie III nie oddaje rzeczywistej wiedzy i umiejętności przewodnika. Może on bowiem prowadzić wycieczki tą samą trasą przez 30 dni;
3. W rozdziale 2, w § 5 ust. 1 pkt 2 — należy doprecyzować granicę państwa na odcinku Cieszyn — Jasnowice — Zwardoń — Ujsoly — Korbelów, itd. Dodatkowo wątpliwości budzą przyjęte granice obszaru wskazane w pkt 3, które odcinają Góry Opawskie i niemal całe Góry Kaczawskie;
4. W rozdziale 2, w § 5 ust. 4 — wskazanie, iż obszar uprawnień nie obejmuje terenów zwartej zabudowy miast, wsi oraz dróg publicznych rodzi wątpliwości, czy wycieczki przebiegające tymi terenami nie będą zaliczane do ogólnej liczby przeprowadzonych wycieczek oraz czy wystąpienie w wycieczce takiego obszaru zdyskwalifikują ją jako wycieczkę górską. Brak jest również definicji drogi publicznej;
5. W rozdziale 2, w § 7 wskazuje się, że organizator turystyki górskiej organizując przedsięwzięcie na obszarze uprawnień przewodnika górskiego, chociaż trasa obejmie drogi publiczne i miejscowości, musi zatrudnić przewodnika górskiego. W ocenie resortu obrony narodowej należałoby ponownie zastanowić się nad takim wymogiem;
6. W rozdziale 4, w § 12 — dookreślenia wymaga, które podmioty mogą zgłaszać kandydatów do komisji egzaminacyjnej, chyba że zgłosić się może każda osoba spełniająca kryteria określone w § 12 ust. 3;
7. W rozdziale 4, w § 14 ust. 4 — zasadnym wydaje się dopisanie do osób niepowoływanych na egzaminatorów — wykładowców na danym kursie;

8. W rozdziale 4, w § 20 ust. 1 pkt 4 — wydaje się, że należy zmienić zapis na główne punkty trasy egzaminacyjnej, określające w sposób jednoznaczny przebieg trasy egzaminacyjnej;
9. W załączniku Nr 1 — zasadnym wydaje się określenie ilości godzin szkoleniowych przewidzianych na poszczególne przedmioty;
10. W załączniku Nr 3 — brak podziału tematyki zajęć obowiązującej na I i II klasę - czy oznacza to, że będzie ona taka sama. Jeśli tak, to należy zastanowić się nad sensem szkolenia;
11. W rozdziale 4, w § 16 ust. 4 — zapis wskazujący, że egzamin będzie prowadzony na tych samych zasadach, co egzamin na przewodnika górskiego, rodzi wątpliwość, czy ze względu na koszty egzamin praktyczny będzie realizowany na terenie uzupełniania uprawnień przez przewodnika;

Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż Oddziały Wojskowe PTTK wnoszą o zredukowanie klas uprawnień przewodnickich w Sudetach i Beskidach do I i II klasy, gdyż poza KPN i PNGS nie ma trudnych przejść drogami nieoznakowanymi. Natomiast w ww. parkach kwestie przejść poza oznakowanymi szlakami regulują przepisy wewnętrzne parków.

Z poważaniem

z up. **Maciej JANKOWSKI**

PODSEKRETARZ STANU